

תת"ע 11725/12/18 - אמנון מרדך נגד מדינת ישראל, אבו טיר עטיה

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 11725-12-18 מדינת ישראל נ' עטיה
תיק חיצוני: 61200746909

מספר בקשה: 9

בפני כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
מבקשים
נגד
משיבה
1. מדינת ישראל
2. אבו טיר עטיה

החלטה

בפני בקשתו של המבקש לחשב את תקופת פסילת רישיון הנהיגה שהושת עליו ביום 5.5.19 מיום 29.9.19, המועד בו הפקיד רישיונו במשטרת ישראל.

דין

ביום 5.5.19 נגזר דינו של המבקש, בין היתר, לפסילה של 6 חודשים. למבקש נתנה אורכה להפקדת הרישיון עד ליום 8.9.19. עד היום לא הפקיד המבקש רישיון נהיגה או אישור משרד הרישוי על העדר רישיון במזכירות בית המשפט.

ההלכה היא כי מלאכת חישוב הפסילה מצויה בסמכותה של רשות הרישוי.

בבש"פ 9075/12 מוחמד ג'אבר נ' מדינת ישראל מיום 14.4.2014 קבע בית העליון, כי מלאכת החישוב של ימי פסילת רישיון נהיגה נתונה בידי רשות הרישוי, שכן זהו הגורם המקצועי שבידו מצוי כלל החומר וכי הוא בעל מומחיות וניסיון בכל הקשור לעניין זה. עוד נקבע כי הביקורת השיפוטית על החלטת רשות הרישוי נתונה לבית המשפט לעניינים מנהליים.

בע"פ 7323/19 אחמד אבו שריפה נ' מדינת ישראל מיום 10.2.2020 קבע בית המשפט העליון, בהסתמך על הלכת ג'אבר, כי הגורם המוסמך לדון בכל בקשה הנוגעת לפסילה הינו רשות הרישוי וכי השגה על החלטה זו ניתן להגיש לבית המשפט לעניינים מנהליים.

בית המשפט העליון הדגיש כי בניגוד לטענת המערער, אין הבחנה בין בקשה שעניינה בחישוב מתמטי וטכני של ימי הפסילה לבין בקשה "מהותית" שעניינה בהכרה בפסילה.

נוכח הלכת בית המשפט העליון לפיה כל בקשה הקשורה לחישוב פסילת רישיון, טכנית ומהותית, נתונה בסמכות רשות הרישוי אני קובעת כי לבית משפט זה אין סמכות לדון בבקשתו של המבקש.

עמוד 1

למעלה מן הצורך אציין כי על פי אישור ההפקדה שצרף המבקש לבקשתו מתייחסת ההפקדה לפסילה שהושתה על המבקש בתיק 3636-10-19 בבית המשפט לתעבורה בתל-אביב.

הבקשה נדחית.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ו' תשרי תשפ"א, 24 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.